



శుభ మ స్తు.

శ్రీలలితా పరమేశ్వరీ కరుణాసంపాప్త  
కవిత్వవైభవండును, కామభట్లవంశ  
సంభవండును, కాశ్యపస గోత్రండును,  
జానకీ రామార్య తనూభవండును  
విద్యత్కవివిధేయండునునగు  
వేంకట్రామ నామధేయ కవివర్యునిచే  
రచియింపబడిన

శ్రీసర్వమంగళాశతకము

శ్రీకవిరాయని శివ రామశాస్త్రిగారిచే  
పరిశీలించబడి

శ్రీమండపాక విశ్వనాథశాస్త్రిగారి  
సహాయమువలన

వి శా ఖ ప ట్ట ణ ధి బు న  
శ్రీశారదామకుట ముద్రిక్షరశాలలో  
శ్రీవేంపరాల జగన్నాథ శాస్త్రిగారివలన  
ప రి మ్మ రిం పం బ డి  
ముద్రింపబడినది.



శుభమస్తు.

శ్రీగణాధిపతయేనమః.

సర్వమంగళాశీతకము.



వృద్ధత శివపదభక్తి | శ్రద్ధమశవిత ప్రదించ  
సాగితి నిది స | దృఢభృ పరిశీలించి స | మద్ధ  
రణము సేయుటాల్పు నూహించి దయకా ||

శ్రీకొమరొప్పశీతగ శేఖరువంశముపావనత్వమున్ |  
జెకొన దత్తునిం దృఢవిశేషునిగా వధియింపజేసి మై |  
నాకసపెళాదరీత్వ కలనంబు వహించి చిదగ్నిజాతవా |  
నీకమనీయమూర్తికిదే నేనతి జేసెద సర్వమంగళా || ౧ ||  
పరశివునంక భాగమున పాశమహంకుశచాపబాణముల్ |  
కరజలజంబులందు శలగం ద్రిజగంబులనెల్ల సాదరస్సు |  
రితవిలోకనంబులను బూచుచు సంతతమున్వసించు నీ |  
చరణసరోరుహద్వయకిసలైద నేశతిసర్వమంగళా || ౨ ||  
ఒక వెయ్యయిర్కులొక్క మొగినొక్కటదోచిన తేజము  
ప్పుగా | నకలుషరత్న కేశరి సమంచిత పీఠమునందునుండి  
బా|యక భువనంబులన్నిటిని నారసిభ్రోచు భవన్తహ  
త్వమేరికి గొనియాడశక్యము పరిస్ఫుటభంగిని సర్వమం  
గళా || ౩ || వెలయగ కామభక్తుల వేంకటరా

క్తి చంపకోత్పల శత వాక్సుమాళి కవితన్రచియించెద  
 దండగాను నేర్పలవడునట్టి బుద్ధి కృప నారసియిచ్చి ప  
 రిగ్రహింపుమీ , కలమృదుభాషణా వికచకంజవిలోచన  
 సర్వమంగళా॥ ౪॥ శుంభ నిశుంధులన్ దితిజశూరుల  
 కూర్మిల జన్యమందు దోస్తంభ సమగ్రశక్తి ఘనసార  
 ముచేత వధించి మించి నిర్దంభ మెలర్చ నీభువనరాజి వి  
 పద్దశమాన్యుతల్లి యోబంభర వేణి యార్ద్ర నినుబ్రస్తుతి  
 చేసెద సర్వమంగళా॥ ౫॥ అణువులయల్లనేకజగదండ  
 ములంగనుతల్లివీవు నే! నణువులభాతి నొప్పు జగదంశ  
 మునందొకయల్పజీవుడనే! కణగి భవన్తహామహిమ కం  
 జభవాదులు జెప్పజాలరే! గణన మొనర్ప గాగలనె కా  
 మిత్రదాయని సర్వమంగళా॥ ౬॥ వనముల దుంపమాళ్లు  
 దిని షానలనెండల వ్రసిడిస్సి నిర్జన నగ దేవవేత్తయల  
 చాలదపించి కృశించి తల్లి నీ! వనరుహ కోమలాంఘ్రి  
 యుగవందనపూజలొనర్చునట్టి సుస్తునులను బోమరీతి  
 ననుమోదమునన్గను సర్వ॥ ౭॥ ఆకటగుందువారలకు న  
 న్నమిడంగను దీక్షబూని దూర్వీకరపంకజాతవయ్య వేడు  
 కతోడుత కాళి సన్నపూర్ణాకృతినున్న నీనిజమహత్వము  
 నెన్నగ శక్తుడెవ్వడ!స్తోకమనీష నోత్రిపురసుందరి శాం  
 కరిసర్వ॥ ౮॥ సదయమతీ భవద్వదనసంభవ మొందిన  
 శుభదహస సరి! పదలు శుభృశాంకఘనమండలమందు

న మెల్లె మెల్లె నభ్యుదయమునొందు చంద్రికననొప్పుచు  
భక్తచక్రారపాలి సుమ్మద మొదవించుచుండు బుధమా  
నసహంసిక స్వ॥ ౯॥ వారణాశ్రమజయన రిపువారణ  
సింహసమానగర్వదుర్వార నిశుంభశుంభముఖరాత్రి  
సనాశవిధాన సంతత శ్రీమణీయతారచిత సేవకగే  
హవితానయాగమో దూర సుతాపదాన నను ధన్యని  
జేయవె స్వ॥ ౧౦॥ తాగిరింద్రచార రిపుదర్పనిక్యం  
తనసార దేవతా వారణ తారిహీర సితపంకజ చంద్ర  
మరాళచంద్రికా సార వియన్మదీ శరతుషార దరో  
జ్వల దివ్యకిర్తి విస్తార ననుం దయారససుధం బరికింపవె  
గర్వ॥ ౧౧॥ బాలశశాంక ఫాల మునిపంకజమిత్రమనో  
బ్జభేద దిక్పాలక భాషినిఃపలభాసితం దివ్యకిరీటరత్నశో  
భాలలితాంఘ్రిమూల బుధవార మనస్సరసీమరాళ శ్రీ  
లాలితకంబుసుందరగళం లలితాకృతి సర్వ॥ ౧౨॥ షర  
కతరత్నకాంతిసమమజులసుంధర దేహ మాని హృత్స  
రసిజగేహ బాహుబలసంతతగర్వితశత్రువాహినీ షర  
వసహవ్యవాహ సురవర్గభీండిచయంబువాహినీ సు  
రుతిరశుద్ధపాండు రుచిశోభిత దివ్యమృగేంద్రవాహినీ  
చరణసరోజయగ్ధ మేదనస్మృతిజేసేద సర్వ॥ ౧౩॥ కర  
ము చరాచరాత్మకజగజ్జీనసస్థితినాశకర్తృప బర  
ద్వజాతహరిఃపురులు తల్లి భక్తహృదయమి వెరవనిజెప్ప

లేమనుదు వేమరు బల్కగ మాద్యశాలి కీ | సరణిని జెప్ప  
 నెట్లు మతిసంధిలు జెప్పవె సర్వ || ౧౪ || చదువులు నేర్పు  
 వారు తమసత్కృతిలో సమటంచు డాంబికం | బొదువగ  
 జెప్పజాతు రయ్యో యది చూడ నిరర్థకంబు నీ | పద  
 యుగభక్తి జెప్పుదురు పండితపూజ్యులు వారితో వ నా |  
 కు దయనొసంగ వే కుసుమకోమలి శాంకరి సర్వ || ౧౫ ||  
 దానజపాళిచేత వ్రతతత్పర భావనయజ్ఞ కర్త సంతాన  
 ముచేత నీదు పదతామరసద్వయి మానవాధముల్లానగ  
 నేర్తురే యకుటిలంబగు భక్తి దలిర్ప నీపద | ధ్యానము సే  
 యురీతి నదయా యటులీయ వెసర్వ || ౧౬ || కనకవిభూ  
 షణంబులును గంధసమంచిత పుష్పమాల్యచందనములు  
 పుత్రపౌత్రవనితోద్ధనవాసమహార్ఘ్య కయ్యలున్ | గన పర  
 మార్థహేతువులు గావు భవత్పరభక్తి యుక్తిచే | దనరి  
 నమాడ్కి యట్లుగన దామనకీయ వె సర్వ || ౧౭ || జన్మ  
 ములంచు జేసెదరు సంతసమందుచు సోమపీఠు లాజన్మ  
 ములున్ తదీయఫలజాతము నీవుగ జెప్పు వేదముల్ | నిన్ను  
 భజించునట్టి మతినిక్క మెరుంగెరు వారలక్కటా | పన్ని  
 గతల్పసోదరి కృపామతి శాంకరి సర్వ || ౧౮ || నీవునుదీ  
 యమాతవని నిక్కముగా మదినమ్మినాడ నా భావము  
 నందు సుదుపదపద్మములన్ దలపోసినాడ నే | నావిలమై  
 న పుష్పచయమందే మునుంగ్గోయుండునట్లు స | గావు ద

యారసంబాదువగా లిలితాకృతి సర్వ॥ ౧౯॥ నిను గొని  
 యాడు జిహ్వయును నీకథలన్నిను కర్ణయుగ్మమున్ | మ  
 నవలరంగ నీపదసమర్చనజేసెడు కేలుదోయి నీ | ఘన  
 తరమూర్తి జూడగల కన్నులభాగ్యము నాకునీగడే | మన  
 సిజభామినీశతసమానసువిగ్రహ సర్వ॥ ౨౦॥ ఆర్తుల  
 బోతువంచు వివిధాగమజాలము చెప్పుచుండగా | పూ  
 ర్తిగ నన్ని నీదుపదమున్ దల్లిపోసీతి బోవకున్న నీకిర్తి  
 కి హానివచ్చు పరికించి కృపంగును మానిమానసో | ద్వర్తి  
 తరాజహంస లిలితాకృతి సర్వ॥ ౨౧॥ దురమ  
 గుచో విషదృశల దూలినచోటను దుష్టకాననాం | తరము  
 నకూరి సర్పమృగ దానవబాధల నొందుచోటుల | స్వర  
 మదయానిధీ సుజనపాలిని పాహియటంచు నీమను | స్వర  
 ణము సేయ నన్నియునుమాయు దలంపగ సర్వ॥ ౨౨॥  
 వివిధపురాణజాలములు వేయువిధంబుల బల్కు తల్లినీ |  
 భవభయతారకంబయిన భక్తివిధంబు తలంచి చూచి  
 యి | ట్లపు నిదికాడనంగ మతి నాడసిబల్కు వలంతిగాను  
 నే | దవిలిభజింతు నెట్లు కృపృథన్యునిజేయవెసర్వ॥ ౨౩॥  
 దీనులపెన్నిధానము సుధీజనపాళికె పాదు దుష్టసం | తా  
 నము వేరు విష్ణు చురిత్రవజకాననవహ్ని స్వర్గ నిశే | జే  
 భవన్తహమసుపు చేరిభజించినవారి కంచిత | స్థానము నీ  
 దుపాద జలజంబులు చూడగ సర్వ॥ ౨౪॥ తనువునీతు



బుగాదు దురితవ్రజవారిధి నీదునట్టియి | య్యనువునుబా  
 డలేదు భవదంఘ్రిసరోరుహ చింతకన్నయ | న్యనియ  
 తిజేయలేదు దయనారసి వేనను నెట్లుబోచెదో | మనసిజ  
 భామినీశతసమాన సువిగ్రహ సర్వ || ౨౫ || తల్లి వివీపు  
 నీవిభుడు తండ్రియటంచు సమస్త శాస్త్రముల్ | కొల్లగ  
 చెప్పుచుండగను కోవిదవందిత భక్తులైనను | మైల్లనుర  
 త్నసేయక నుపేక్షయొనర్చి బోచువేడ్కసం | ధిల్లును  
 నేరికింకిటను దీనజనాగన సర్వ || ౨౬ || దావకృశానుకీల  
 లను తాపమునొందినవాని నైత్యసం | భావితమైనదేవ  
 నది పజ్జకుజేర్చునటుల్ మహాఘనం | భావితునన్నునీమను  
 జవంబున పూతునిజేయబూనునీ | శ్రీవిలసత్కటాక్షము  
 నుంజెందితరించితీ సర్వ || ౨౭ || సన్నపుకొనుతీగ ముఖ  
 సంఘకవున్నమచందమామవా | ల్గన్నులుగండుమీల భు  
 జకాంతిమృతాశములన్ హానించుచున్ | జెన్నెసలారునీద  
 రణ సేవయొనర్పగ కాంక్షువుట్టెనో | పన్నగతల్పసోదరి  
 కృపామతిశాంకరి సర్వ || ౨౮ || సకలసుఖంబులిచ్చు ప్ర  
 భుజాలవశీకరణంబొనర్చుతో | రికలకుమిక్కుటంబయి  
 నరీతిని సంపదలిచ్చి మోక్షదా | యకమగునంబనీమనుమ  
 హత్యము నారసిచూచిభక్తిదా | యకజపియించువారల  
 తునసతటదప్పక సర్వ || ౨౯ || శీతమయూఖ రాకగనిచీక  
 టవాసిదిశల్ వినిర్మలం శ్రీబైతనరారునట్లు భవదంచిత

నామము సంస్కరించిననీ | చేతము నిర్మలత్వమున జేకొను  
 సంధతమంబు వాయు నో | ధాతృముఖామరార్చితపదా  
 లలితాకృతి సర్వ || 30 || పాతకనాశనీభువన పావని .  
 శాంకరినీదుపాదకం | జాతములత్పలాపలను సంతస  
 మందుచు గొల్వ దుష్కృత | వ్రాతముబారదోలి కృప  
 రాజిలబోతువటంచునమ్మితిన్ | ధాతృముఖామరార్చి  
 తపదాలలితాకృతి సర్వ || 31 || నవమినుక్రవాసరము  
 నన్ బహు శాస్త్రమిదర్శపూర్ణిమా | దివసములందుసంక్ర  
 మ్మణ దివ్యదినంబులనీదునామమున్ | ప్రవిమలభక్తితోడు  
 తను పాతమొనర్చినయట్టివారలన్ | దవలినవేడ్కబోతు  
 వుగదా లలితాకృతి సర్వ || 32 || శంకరువామభాగము  
 న సంతతమున్నివసించుతల్లి యే | ణాంకకళావత్సంసు  
 నకు సర్ధతనుత్వము గాంచు మాతనీ | పంకజకోమలాం  
 ఘ్రియుగభక్తుడనాదర మొప్పబోవుని | శృంగితచిత్త  
 మొప్పునటు సమ్మదమొప్పగ సర్వ || 33 || రాజిలుదీప  
 పజ్జీ సకరంబులగుగ్గులుముఖ్యవేసనా | భ్రాజితదివ్యగం  
 ధఘృతభక్త్యపయస్సుమనోహలాదులనీ | దేజితచంద్రదీ  
 పముల దివ్యులుసంతతమున చించునీ | పూజలు మాద్య  
 శాశికెటుబోలునుతింపగ సర్వ || 34 || వెలయగనశ్వమేధ  
 ములు వేయునునొక్కట బెట్టితల్లినీ | సలలితనామమంత  
 మొకచక్కని తూన్పగ మత్తభావమే | బలువయినం

చు వేదములు బల్కును నందరకద్భుతంబుగా | కలమృ  
 దుభాషిణీ వికచకంజవిలోచని సర్వ॥ ౩౫॥ వక్రపథం  
 బుమాని గ్రహవర్గము నుచ్చభజింపుచుండు శు | ధృ  
 మమొప్పుచుండ దురిశంబులు వాయుట గాక సర్వభూ |  
 చక్రజనంబులందరును సంతసమందిభజింతురెత్తు నీ | వ  
 క్రిణుమాని నీచరణసారసభక్తుల సర్వ॥ ౩౬॥ దారుణ  
 మైన రోగతణి దార్కొని స్త్రీణము వెల్వరించుచో |  
 కూరితకాలకింకరులు కోపముతో నదలించి యిడ్చు  
 చో | దారతనూజబంధుతతి దాముదమందగ నాకునీద  
 యా | సారమొకండువజ్రకవచంబుగనీయవెసర్వ॥ ౩౭॥  
 మారవికారిచోరుడభిషూనధనంబుహరించి నన్ను సం |  
 సార్థ్యయోధిద్రోచి నను చాలవిపద్దశనొంది నీపదాం |  
 భోరుభూసత్ప్రభూత్తముః బొంది తనూనధనాధ్యుజేసి  
 నన్తరవమొప్పబోవదగుకామితదాయవిసర్వ॥ ౩౮॥  
 చెలగుచు కాలకూటమను చిచ్చు జగంబులనేచదీనినో |  
 చెలువగ్రసింతు నేయనిద సిగ్గుననాధునిచూచి సర్వమం |  
 గళమగు దేవమృంగుమనగా జగదండములెల్ల సర్వమం  
 గళతవహించితీవనియె గావలె బేర్కొన సర్వ॥ ౩౯॥  
 సారవిహీనసంసరణసాగరమందన మున్గి తేలుచునీ | దీ  
 రమున్నే క్షేత్రజగతీసుత నీదుపథంబుజేరు న | నాకరుణి  
 కాగణ్య కృపగోవకుపేక్షనుబూన నాపదుద్ధారిణి

వన్ననీబిరుదుదా వెలితింగను సర్వ॥ ౪౦॥ ఒకయెడనిశ్చ  
 లంబగుచునుండక నెమ్మది యాశపాశమంటికొనిజగం  
 బులన్నిట నటించగజేసిన వేసరించి తా॥ వక పదపంక్  
 జద్వయము పజ్జకుజేరితిబోవుమమ్ము భక్తకలీషజాల  
 మూలహర తా నిపుణాకృతి సర్వ॥ ౪౧॥ పాతకియైన  
 నీచరణాద్వయములన్ స్మరియించునంతని ధూతమహాఘ్న  
 డై విబుధతుల్యతగాంచి ఘహనుభావుడా॥ నాతతలో  
 హ మాపరుసమంటినయంత సువర్ణమాగతిన్॥ పాతక  
 వాశనీ సుజనపాలినోశాంకరి సర్వ॥ ౪౨॥ పున్నమచం  
 ద్రునందు నిను బొల్పెసగన్నెలకొల్పినెమ్మదిన్॥ సన్నతి  
 జేసి పంచవిధసత్కృతిజేసి సహస్రనామముల్॥ చేన్నె  
 సలారగా పఠనజేసినవాని భవత్సమ్మానుగా॥ నెన్నగ నీ  
 ప్రభావమదియెంతని జెప్పుదు సర్వ॥ ౪౩॥ సర్వేశతా  
 యువాక్కనిమిషంబుగ బోవగ తృప్తబ్రహ్మవ॥ త్వరప  
 రమాయువుంగడిచి సాగుచునుండ నరుండనంత సుంస  
 రణము దాటి నీచరణసారసముల్లనుటెట్లు తల్లి॥ నీసు  
 రుచిరసత్కృపాగరిమశోభిలకుండిన సర్వ॥ ౪౪॥ వదన  
 సర్వోజరాజితవిభార్గురమందునమందమందతం॥ గదలు  
 సి తేతరోత్పలవికాసరుచిం బరిహాసపూర్వకం॥ బాదువ  
 తిరస్కరించుక్రియ నొప్పెడ నీకనుద్యోగము న్నిమద  
 మొదువంగ నిత్యము నమస్త్యుతిజేసెద సర్వ॥ ౪౫॥

వతలాదిగా త్రిజగత్తలవాసులచేత నిత్యసం భావనగ  
 న్ను గాంగళుభవార్యవగాహనపానమెల్పుడున్ | వావి  
 లిజేసి పుణ్యుడగువాని మహాఫలమెన్నిచూడ నీ | పావన  
 పాదతీర్థోకణపానము శూటియె సర్వ || ౪౬ || వినువని  
 బత్తితోపసపువేడుక నేతపమాచరించి తా | నసదృశలి  
 ల నీపదసమర్చనయోగ్యత గాంచె తల్లి నేమసలక నాత  
 పంబతినమంజసవృత్తిని జేసి సాదసేవ సతతమేభజిం  
 చేద శివా దయచేయుము సర్వ || ౪౭ || తనయులు వక్ర  
 తందిరుగ తల్లి కృపబరికించి బోగ్గిను పెందును | శ్రుతి  
 బోదితంబయిన తోరపు ధర్ములు నేనుపుతుండన్ | గనజ  
 గదంబవీపు కృప గావక తక్కిన నంబవన్న నీ | ఘనతర  
 నామృధేయ మెటుగ్గాదనవచ్చును సర్వ || ౪౮ || కాలము  
 తుచ్చమైయ్యె ఘనకర్తృము నీచులకబ్బిపోయె పృథ్వీలల  
 నాధిపులడులు దీనులబోవగ లేరుదుష్ట నీ | చాలిమహత్వ  
 మెక్కెను మహత్తరమిక్కలికాలమింకనన్ | చాలనసే  
 యవే భువనవందితశాంకిరిసర్వ || ౪౯ || కూరయముం  
 దు సంసరణకూపమునన్పడినట్టి నన్నహం | దారుణిబాధ  
 బెట్టినను తల్లడబుద్ధిని తల్లి యాపదు | ధారిణివైననీమహ  
 దతామరసంబుల నాశ్రయించితిన్ | కారుణికాగ్రగణ్య  
 కృపగామ్రము దీనుడ సర్వ || ౫౦ || వెల గగ సప్తకోటి  
 విధవిరోధమై తగ్గి మంత్రమాలకుం | దలపగ మేరురూ

పకవిధంబుగ వాగ్వశినీముఖుల్ మునుషుల్. లలితగతిన్బడించు  
తరి లక్ష్మముజేసిరి నిన్ను నందుచే. సరిశ్రుతుల్బడించె  
లలితాకృతివంచును సర్వ॥ ౫౧॥ హలకులిశాబ్జచక్ర  
జలజాదిశుభపదచిహ్నరాజిచే. సేలరు భవత్పదాబ్జ  
యుగమంబరౌ ప్రొద్దునలేచి భక్తితో. దలచుచు మొక్కి  
క్కువానిదురితంబు నశించుటగాక శ్రీకృ. పాకలితుని  
గాగజేసెదవుగా లలితాకృతి సర్వ॥ ౫౨॥ చండతరప్ర  
తాపజితసర్వనిలింపులచండముండులన్. భండనమందు  
వహ్ని తృణభస్మముసేయుగతిన్బడించి చా. మండము  
నంగ సర్వమునిముఖునుతుల్ గనునట్టి నీకు వే. దండన  
మానయాన సతతంబు నమస్కృతి సర్వ॥ ౫౩॥ దేవిచ  
రాచ రాత్నజగతీతలమందు భవత్సమానదే. వావళిలేదు  
నావలెను నారసిమాడగ దీనుఁడొక్కడు. న్నూవలంబుం  
బునన్వేదకబూనగ గానబడఁడు నీవు దీవావన వెట్లు  
బోచేదొ దయావతి శాంకరి సర్వ॥ ౫౪॥ దయగలదే  
వి దీనులను తప్పకబోచెడు తల్లియంచుని. శృయము  
గ నమ్ముడంచొకధ్వజంబు కరీంబున దాల్చి సర్వభూ. చ  
యబులులందరున్వినగన్కాటెద మాటికినేను భేరిపై. ద  
యదళుకొత్తజూచి నను ధన్యు జేయవె సర్వ॥ ౫౫॥  
పొట్లకు కూడుగోర మణిమూలముఖునువర్ణ వస్తువుల్.  
బెట్టగగోర నాడుచు. ప్రేమముకండదీనుపాదుకల్.

గట్టిగ మాలిదాల్చి వెనుకన్పరిచర్యయొనర్చనిచ్చినన్మై  
 ట్టనదానిచే దురితసిరిధి దాటెద సర్వ॥ ౫౬॥ పుట్టువు  
 లేనిరీతి ననుబొందగజేయుము చావుగల్గినన్. పుట్టువులే  
 నిరితినసీబొందగజేయుము రెండుగానిచో. గట్టిగనంబ  
 నీచరణకంజయుగంబునుజూపు వానిచే. పట్టితరింతు నీ  
 యుభయబాధలనొందక సర్వ॥ ౫౭॥ సరిసమృదాక్తు  
 లున్నలితచంపకనాసయునిదుఃఖమోక్షమున్. దర విక  
 చాంబుజద్వయవిధంబునసోపైడు కన్నుదోయివిస్ఫుర  
 దలిపోతభూతి పరిభూతియొనర్చెడి కుంతలంబులన్వర  
 గడు నీముఖాబ్జమెదల్పిస్తుతిజేసెద సర్వ॥ ౫౮॥ ధీవతు  
 రత్నోమేరుపడ దిక్కుగ నిన్నది నమ్మువారు క. ర్వాచర  
 ణబులన్ని భవదంఘ్రి సమర్పణచేయువారు వానాచ  
 తుర్ధాన్ధసూక్తుల ననారతము న్నుతియించువారు దా  
 రాచరితాఘకర్తముల నన్నిటిబాతురు సర్వ॥ ౫౯॥ కర  
 యుగళంబు ఫాలమున గాఢముగాగదియించి తెల్లినీచ  
 రణగరొరుహద్వయికి సంతతమేను నమస్కరించెదన్.  
 సురుచిరసత్కృపామృతము సొకగ సాదరదృష్టి జూచి  
 నాదురితచయంబుచారగనుదోలవేశాంకరిసర్వ॥ ౬౦॥  
 వదనపయోజసౌరభము వారనిప్రేమను గోరి వాత్స  
 లోమృదలగ బంధరద్వయము బొందుగవ్రాలెనశంగ  
 మోల్ప నీ మదమెసలారు నిన్లవకు మాటికి జోతలాస

ర్చివేడెదన్! మదవతి సత్కృపాగరిమ మమ్ముల బాడు  
ము సర్వ॥ ౬౧॥ ధనమతిచంచలంబుడుగ దాని ఋణస్థు  
లు త్రుత్రులెన్నగా! మనమునగోర మానినులు మానధ  
నాపహలెన్నిచూడ జీ! వనమది ఋస్థిరంబు దలపంగభ  
వత్పదదాస్యమిచ్చినన్ । గనియెద బ్రహ్మకూకటిని కా  
మితదాయని సర్వ॥ ౬౨॥ వందనమా గమార్థచయవర్ణి  
తదివ్యకథాప్రసంగకున్ । వందనమాసురేంద్రముఖవం  
దితపాదఃపయోజయుగ్మకున్! వందనమిందు శేఖరుని ప  
ట్టపురాణికిఁదృపాణికిన్! వందనమంచునిన్ను మది వర్ణ  
నజేసెదసర్వ॥ ౬౩॥ ఎందరులేరువేల్పులు మహేశ్వరి నీ  
వలె కాలకూటదా! ధందోలగించశర్వనకు తత్పరబుద్ధి  
ని విన్నవించిరే । యందర హృద్భగదంబవు నీతది  
చెల్లివచ్చె న! స్పందదయా మతీ సుజనవత్సల శాంతిరీస  
ర్వ॥ ౬౪॥ కొండలవంటి నాథురితకోటులు నీదయచేత  
తూలమై! గుండయితూలిపోవవై కకత్సకలుండగు రా  
మునాజ్ఞ ము! స్తోండలు చెండులై జలధిగూలినయట్టుల  
వానరాల్చే । నండజయా నీ నీదుదయ యంతకమూల  
ము శర్వ॥ ౬౫॥ తనయులటంచు తండ్రిని తల్లులట  
చు తనూజలంచు తద్ధనతర మోహపాశముల గట్టి చి  
రంతనవిష్టుమాయ నా దనకు విలాసక్వత్సమున్ను దా  
ర్చి నటించెడి భోకసూత్రధా! రిణివి భవన్తసూత్రము



పరిస్ఫుటభంగి నెరుంగశక్యమే! వనజభవాది దేవమూని  
 వర్ణులకైనను సర్వ ॥ ౬౬ ॥ యతులుచేతున్ గృహస్థుల  
 భిలాగమతత్వవిమన్ సువన్ ఋషున్ । కుతుకముతోడ  
 సేవ మదీగోరి నుతింజూచు తావకాంగణ । స్థితలగువా  
 రి నంచితగతిన్ బరివర్ణుగొంచు కొల్వుచే । సి తగవ  
 సింతువన్ని పరిశీలనజేయుచు సర్వ ॥ ౬౭ ॥ భండమహా  
 సురప్రభుడు బ్రాహ్మణదేవద్రగీశ్వరాలి ను, ద్దండపరా  
 క్రమస్ఫురణ దారొగ్గి బాధలొనర్ప నాఖిలు । నృపంద  
 నమందు దావదహనంబువిధంబున గిట్టిగూల్చి యాఖి  
 డలముఖ్యదేవనుతిగాంచి జెలంగవె సర్వ ॥ ౬౮ ॥ కులగి  
 రి రాజశేఖరుని కూతురవెన్న మహాకులీనతన్ । గులగిరి  
 రాజధర్మునకు కోరినరాణివి భాగ్యవృత్తి : ॥ క్షలరు భ  
 వన్తఃకామహిమ నారసిబల్కగ మాదృకాలికాక్షలవతు  
 నావతుర్ముఖునకైనను శక్యమే సర్వ ॥ ౬౯ ॥ నితతము  
 దైన్యమొందు ధరణీద్విజకోటికి సర్వసస్యభా । న్వరయ  
 గు సుర్వరస్థలితసత్కృతిపూర్వక దానమిచ్చు నా । సుకు  
 చిరభ్రుణ్యమెన్నగను మూరిజ శార్పిత తావకాంక్షా సరి  
 స్తరణము సాటివచ్చుననజాలువె యేరికి సర్వ ॥ ౭౦ ॥  
 కరివరబృంహితధ్వజులు కంజభవోద్యభిలాషురాభిభా ।  
 న్వరజ సకలైతధ్వజులు వల్లభవిద్యతురంగ హేషలున్ ।  
 నుభవరవృత్తి మైజేలగు కొత్తనకీవరుచేర సాదరస్ఫురి

తవిలోకనంబులను జూచినయంతట సర్వం ౧౧॥ అంబ  
 రోనీదుభక్తుడమరాలయమేగగనిచ్చసేయ నెయ్యంబు  
 నవాని నింద్రవరుడొనిల కాలకుజేర ముఖ్యులై ౧౨॥ బ  
 హుభక్తిమద్భహముల న్నము పుష్కలజేయ మీరు ౧౩॥  
 ఘంబునరండటంచు మదిరంజెలబిల్తురు సర్వం ౧౪॥ చ  
 తురతతోడ శ్రాద్ధదీపసుంబువ నర్చనసేయ ప్రీతులై ౧౫॥ ప  
 తరులు గుడ్చుచేర ధృతిపెంపెసలారగనీదు గామమున్ ౧౬॥  
 కుతుకముతోబడించ బిత్తకోటిని ముక్తులజేతుంచునం ౧౭॥  
 చిత్రగతితోడుతన్ బ్రతినసేయవె కొల్విన సర్వం ౧౮॥ ౧౯॥  
 సురకుజశాఖలేఖి వసుంధరపత్రము సంజనాచలం ౨౦॥ బ  
 రయగ కజ్జలంబు విధి యాలు లిఖించెడి ప్రోకజేసి నీగు  
 రుతరసద్గుణోక్తరము కోరిలిఖించిన పార ముందుచే ౨౧॥  
 పరశివభామినీసుజనపాలిని శాంకరి సర్వం ౨౨॥ ౨౩॥  
 ముహూర్తి భోగపదసక్తిని గాంధీయోగమైన నిస్సం  
 గతనున్న మానవుడు సంతతనిర్మలచిత్తవృత్తిమై ౨౪॥  
 జవైరిరాడి భవదంఘ్రిసరోరుహాచింతనున్నవాడుంగ  
 శమూర్తిబ్రహ్మపదమార్గము నొందును సర్వం ౨౫॥ ౨౬॥  
 మానవుడొందుర్లభముమానుషజన్మమునద్విజత్వ ౨౭॥  
 బూనిన పూజ్యసంబరగు ముఖ్యము దానికి నెన్న నీపద ౨౮॥  
 ధ్యానము దానిగాంచిన ముష్కత్తుడు భాతరముంతయు ౨౯॥  
 మృలంబూనితల్లింపజేయగల ప్రణామనికయ సర్వం ౩౦॥ ౩౧॥

మానవనాథులిచ్చు ధనమండన ముఖ్య సువర్ణవస్తువుల్  
 ఖాన నిరర్థకంబులని పొల్పుగ నామదిసజ్జగించిని త్యా  
 గుపమేయ తావకపదాంబుజదాస్యమువేడినాడ నేదా  
 సినొసంగనింటను ఖాల్ప సకామత సర్వ॥ ౭౭॥ మేరు  
 మహీధరంబుననుమించి వెలింగడు కాశికాపురిన్ / దా  
 రనగంబు వింధ్యవసుధాధరము న్మలయాద్రిరాజమున్  
 బారుతరాలయంబులుగ శంతతము న్వసించి భక్తు  
 లన్ గారవమొప్పుబోజేదవుగాలలితాకృతీసర్వ॥ ౭౮॥  
 సకలసురల్ ముఘల్ మనుజసంతతి తామొనరించు కా  
 ర్యమల్ వికలముగాక సాంతమును వేగము నొందగ  
 విఘ్ననాథుల్పూజితు మునుతెల్లినీడు పదసంస్తరణంబా  
 నరించునట్టివారికి సకలార్థసిద్ధిలొనరించెద వెన్నగ స  
 ర్వ॥ ౭౯॥ కోరినకోర్కులెల్ల సమకూరగజేయ విఘ్న  
 జాలమివ్వారిగ బారదోలిగ భవత్సమదైవములేని నీప  
 దాంభోరుహముల్బిచ్చించిని బోవుమనన్నిక నన్యులు  
 న్ను నే వ్వారొ యెరుంగఁగండిన భవత్పదము ల్విడ స  
 ర్వ॥ ౮౦॥ అగతనజాత నీమహిమ మారసి నిక్కువము  
 న్వచింపగా మొగములువేయివ్యాలుకలు మోమునమో  
 మున రైండుగల్గు పన్నగసతియైన నల్వయ్యైన న్నుతి  
 యిర్పడుకలదేవు నా కనునే నుతింప హస్తీమకకాం  
 తరమెన్నగ సర్వ॥ ౮౧॥ అలరపిపీలికాది జలజానసుడ

తముగల్గు సర్వజంతులు శివశక్తిచిహ్నములతో నలరొ  
ర తదీయచిహ్నలీయలగల జంతుజన్మములకెల్లను కా  
రణమౌటతల్లిదండ్రులనుచు మిమ్ము లోకములు రూ  
ఢిగబల్కెను సర్వ॥ ౮౨॥ పట్టితిసీగ్ధదాబ్జములు పాతక  
రాశులకెల్ల నెత్తిపై మొట్టితి మొట్టు నీసములు మువ్వ  
రువేల్పులుగారటంచు నే గట్టితిగంట దిక్కులను కామి  
తవర్గముపారమొండె నాపుట్టుకృతార్థతంబొరనెఘా  
తుడనైతిని సర్వ॥ ౮౩॥ వరదనుశాప్తవర్గములు వచ్చు  
చు విచ్చుచునుండునట్లు స॥ సరణమునందు జీవతతి జ  
చ్చుచుపుట్టుచునుంటజూచి దు స్రుతరతమంచు నీచరణ  
సారసయుగ్మముజేరితోడయాశరనిధి శాశ్వతాత్మపద  
సంగతుజేయవె సర్వ॥ ౮౪॥ సరసిజకోమలంబులియి  
బారునిశాకరభాది నీతిరస్కరణనఖంబులై ప్రపంచచ్చ  
పయుగ్మమనంగనొప్పు నీ చరణబిసప్రసూనములు స॥  
తతమున్దలపోసి నేనిర॥ తరము నమస్కృతుల్సలిపి ధన్య  
తనొండెద సర్వ॥ ౮౫॥ అల జలజాతజాతమహితాకృ  
తి సర్గమొనర్చి లోకముల్ జలరుహనాభరూపమున స  
త్కృపబోచుచు రుద్రరూపవై విలయమొనర్చునీదగు  
పవిత్రచరిత్ర నుతించిచెప్ప నానలువకుడైన శక్త్యమగు  
నా లలితాకృతి సర్వ॥ ౮౬॥ వసజహితాహితాక్ష జ  
లవాయు ధనంజయభూమియజ్జ లో జనని భవత్స్వ

రూపమని చాలగచెల్చుట యబ్బురంబు యి | వ్యవరుహ  
 సంభవాండమున వర్తిలుజంతువులందు నీవుగా | దనునది  
 యొక్కడున్నపుడుగా గణుతించుట సర్వ || ౮౭ || హరి  
 యనిశేర్వడంచు జలజ్ఞాననుడంచు సురాలియంచు భా |  
 స్కరుడని వేదవాక్యముల సన్నుతిగాంచెవ వెన్నిచూడ  
 వా | సురుచిర హేమమొక్కడయి శోభిలుధూవలు భి  
 న్నమాగతిన్ | పరశివవామభాగ పరిభాసితవిగ్రహ స  
 ర్వ || ౮౮ || శ్రీరజితాద్రికాపురము శీతనగేంద్రము తృప్తి  
 నిల్లు బం | గారపుకొండ మందిరము కంజభవాదినిలింపు  
 లెల్ల కై | వారులు సర్వదీవులుభవత్ప్రభవత్వముగల్గవె  
 ల్లెదో | సూరిజనావనారిపునిఘ్నావన శాంకరి సర్వ || ౮౯ ||  
 అస్మలమిన్న నీమృగమునందలి కస్తురిబొట్టు పున్నమ |  
 న్వేన్నెల రేసిబింబమున వెల్లడి కందువలెన్దలంగు సా | రె  
 న్నగ వేయు మోముల ఫణికువకైవ నుతింపనా నెయా |  
 పన్నశరణ్య భక్తజనపాలన శాంకరి సర్వ || ౯౦ || చా  
 మరయుక్తహస్తలయి సేమ్యతి వాక్కమలాసతీమణుల్ |  
 వామమునందు దక్షమున వక్తలి వీచుచునుండే వేడ్కను |  
 త్రామముఖామరవ్రజము రాజతకాంచన వేత్రహస్తులై |  
 ప్రేమసుగోల్వ రత్నమయపీఠమసన్నివసించియున్ననీ |  
 కోమలపాదపద్మములకున్ ప్రీతిమిలైదసర్వ || ౯౧ || కం  
 బుసమానసుందర వికాస గళంబు దరస్తితాస్య పద్మం

ఋమృతాశకాంతి సముదంచితమై యలరారు చాహు  
 యుగ్మంబు గలంబ నీచరణకంజయుగంబునుజూడగల్గు  
 భాగ్యంబొనగూర్చి బోవుము దయావతి పార్వతి స  
 ర్వ॥ ౯౨॥ అంబదయావలంబ శరత్కల్పవిహాసి ముఖాబ్జబిం  
 బ దివ్యాంబర తారహర వలయాంగదనూపుర కింకిణీ  
 ప్రభా చుంబితదిక్కదంబ బలసూదనముఖ్య సుపర్వ  
 జాల నేత్రాంబుజమిత్రబింబ దయవారసి బోవుము  
 సర్వ॥ ౯౩॥ అంబ భవ త్రచ్యుతులహాపతికోటిసమా  
 న్నకాంతికాంతంబుల తల్లినీదగు సుధామయదృక్కలు  
 భక్తదైన్యకృంతంబులు దేవీనువరితంబులు నాకపురీవి  
 హరమా ర్గంబులు భక్తజాల సుకరంబులు చూడగ స  
 ర్వ॥ ౯౪॥ జయ సనకాదియోగిజనచాతకమానసమేఘ  
 మండలా జయమహిషాదిశత్రుదితిజవ్రజకానన చహ్ని  
 మండలా జయ నిజపాదభక్తజనజాల మనోంబుజ మి  
 త్రమండలా జయ యని నీదుపాదజలజంబులు గొల్పె  
 ద సర్వ॥ ౯౫॥ దినములనంగ నిన్నది నతిస్థిరభక్తి దలం  
 చి మొక్కుచున్ వినయమేలర్పగాగొలిచి వేడుకపూ  
 జలావర్చనట్టివే దినములు పొట్టకూటికయి దీనుల వే  
 డ భ్రమించుచుండు నా దినములు దుద్దినంబులు సుధీజ  
 నసన్నత సర్వ॥ ౯౬॥ వీసుభ్రజనించె శ్రీసరణచ్చిత్తిని  
 లోఘులవేడి పొట్టకై వసమరినాడ నీదుపదవారిజయు

గ్నమువీడనింక నాన్తసలక బోవవే కుసుమ మంజుల  
 సుందరదేహ మౌనిహృద్భిసరుహగేహ శ్రీభగవతీ ల  
 లితాకృతి సర్వ॥ ౯౭॥ ఎప్పుడు నీదయారస మదేగతి  
 వచ్చునో యెట్లుబోతువో తప్పనితల్లివంచు మది త  
 త్పరబుద్ధిని నున్నవాడ నన్నిప్పుడు పేక్ష జూచినటులేని  
 యు నీవిభుడైనయట్టి మా యపుడు జెప్పి బోచునటు  
 లైనను జేయవెసర్వ॥ ౯౮॥ దేవగణాగ్రపూజ్యతనుదే  
 జరిలున్యవదగి నూతిఘ్నతావలిజన్మరక్షణలయంబుల  
 కాధ్యుడు నీదుభర్త యోదేవిరొ నీవుచిన్తయిత దేజ  
 మెలర్చెదు జీవులందు నీ సేవకు వీత్తిలోకజన సేవ్యులు  
 చిత్రిము సర్వ॥ ౯౯॥ చిచ్చరకంటివెచ్చను నశించుననం  
 గు న్ననంగుగా చెసం జెచ్చెర జీవయుక్తునిగ జేసిన నీదు  
 మహత్వమెన్నగా వచ్చునె యేరికైనను శివా భవదీ  
 య పదాబ్జయుగ్మమున్ బొచ్చెములేక గొల్చు నరు  
 బొందునె యాపద సర్వ॥ ౧౦౦॥ జయయసుచున్ విరిం  
 చిపురశాసనవిష్ణులు జంభవైరిత్రాహియనుచు వహ్ని  
 దక్షిణదిగ్గికుడు కోణపుడాస్రచేతసుం దయమహితా  
 శుభంకురు దయాంకురటంచనిలార్థపేవ్యరుల్ భయము  
 న మొక్కగా మహిషుబట్టివధిరిచవెసర్వ॥ ౧౦౧॥ కా  
 యజ్ఞశూత ఘంకరుహగర్భానికాంత శచీవధూటి య  
 త్యాయతచామరంబువిడేమద్దము దాలిచి కొల్చియుం

డదిక్ష్ణాయకబోటులూడిగమునందగియుండగ నీమహా  
త్వమున్, వేరుగు మోములం బొగడ వేడుకదీరున స  
ర్వ॥ ౧౦౨॥ మంగళమంగళంబురిపుమంగళనాశకరంబు  
సత్సభాభంగవచకపదంబు భవక్షంగకరంబు సుఖప  
దంబు నిస్సంగతరంబు నీచరణసారసయగ్గము నెమ్మ  
నంబును, పొంగుచు గొల్పు పుణ్యులకు మోక్షకరంబు  
గు సర్వ॥ ౧౦౩॥ కట్టినకాశకొంగునను గట్టినబంగరురీ  
తి దొడ్డిలో, గట్టినవేల్పుటావు శువికాసతమధ్యగృహం  
గణంబునన్, బుట్టినదేవతాకుజముపోలిక ముందరిపెన్ని  
ధానము, న్నట్టు గదమ్మ నీమను మహజ్జపపుణ్యము స  
ర్వ॥ ౧౦౪॥ మృదుపదపల్లవంబులు శిరీషసమంబగు మే  
ను కర్కశం, బుదనరు రాజితాత్మముల లుంజమలం  
టిన గందు నేమొ నా, హృదయపయోజమండి, వని  
యింపుము నిత్యసపర్యణేసి నీపదయుగసేవయెల్లపుడు  
బాయకజేసెద సర్వ॥ ౧౦౫॥ రాజమరాళగౌరవతరా  
జిలు నెన్నడ పెంపు మాధురీభాజిత రాజకీరపరిభా  
షహాసింజెడి పల్కు సాంలీలు, త్రేజితవార్షి కీజలదదీప్తి  
ని నశ్వేదుమేను పెంపు నీ, తోజతగూడు శర్వునకు తో  
రపుటింపగు సర్వ॥ ౧౦౬॥ అంబ భవద్వచస్సమ్మదయం  
బు శ్రుతుల్పరికింప లోకీజ్యాలంబుల సృష్టి తావకవిలా  
సము నెచ్చెమియాశివృండు వా, సంబు సమస్త సత్పురు



యసంఘహృదంబురుహంబులందు న | త్యంబగు నీమహా  
 మహిమ తాత్వికహృద్గమ సర్వ॥ ౧౦౬॥ ఒకపరియై  
 న కన్నుల కయో జననీ కల్పనైనగానరావకట యిదేమి  
 మహిమ తమహృదులన్నియు వీడి నిన్నుజాట్టుకొనెడిభీ  
 తినో శివకుటుంబిని భక్తులు బ్రోవుమంచుచా॥ యక నిను  
 జాట్టిముట్టుకొన నచ్చటజీక్కితొ సర్వ॥ ౧౦౭॥ కల్పమ  
 హీరుహప్రభవ కాంచనరాజిత తంతుజాల సంకల్పిత  
 మా దుకూలములు గట్టవొసంగదనంబ వీని న| త్యల్ప  
 ములందు నెంచక దయంగొనగాదగు ప్రేమ మోమహా  
 నల్పచరిత్ర రాజితకులాద్రినికేతన సర్వ॥ ౧౦౮॥ కలగ  
 నిభక్తి నీదుపదకంజములన్చుజియింప సర్వ మం॥ గళము  
 లోనంగి బ్రోచుటాక కారణముండలపోసిచూచి మం॥ గ  
 లతరచైన నీకు నలకంజభవాదినురాళి సర్వమంగళయ  
 ని పేరువెట్టిరనగావలె నేర్కొన సర్వ॥ ౧౦౯॥ వాస  
 వుడోసరించి నిల వహ్నిజోహారిడ దండికోణపు ల్లాసి  
 తులై మహేశ ధనద శ్వస్థకు ల్వరుణుండు నమ్రులై |  
 మోసలభక్తి గోల్వగ సముజ్వల తావక దివ్యసత్సభా |  
 భాసురవృత్తి కన్నులకు పండుగ సేయును సర్వ॥ ౧౧౦॥  
 ఒక్కడలేదు నీకునీకి యొక్కడజన్మమునాకులేదునీవా  
 క్కతె వంతటో భ్రమసిద్ధిమందుదు వేనునునట్లపొట్టకై |  
 మక్కువనీకునాకు నసమానసమానతభేదమెన్న నీ వా

కృతేవయ్య పోషిణి పోష్యుడనేనిదె సర్వ॥ ౧౧౦॥  
 వాసవవందితాంఘ్రియుగవర్ణిత దివ్యమహార్హభోగ॥ ౧౧౧॥  
 న్యాసిత భక్త రాగవిబుధాన్వయ పూజిత దివ్య సత్క-  
 ధా॥ భాసురవేదభాగనిజభక్త హృదయబుజచింత్యయోగ  
 నీ॥ దాసుడబోవు వేగ రిపుదప్పవినాశిని సర్వ॥ ౧౧౨॥  
 నష్టసమస్త భోగులు ననారతదుఃఖనిపీడ్యమానులున్॥ ఈ  
 మ్మధరిద్రబాధితులు కూటికినిండ్లభ్రమించువారపన్నష్ట  
 సవక్రసర్వతన సంధులు నీపదభాక్తి లేని యాకష్టులు కో-  
 టివంద్రనిభకమృముఖాంబుజ సర్వ॥ ౧౧౩॥ ఆయతభ-  
 వ్యభోగములనందుచు దివ్యగజాశ్వవాహినీ॥ నాయకదం-  
 డనాథలలనాజవపట్టదుకూలరత్నశ॥ య్యాయుతగేహ-  
 లై సుఖములందుచు నెప్పుడునుండువారు కా॥ త్యాగిని  
 నీమపాదయుగళార్చకులెన్నగ సర్వ॥ ౧౧౪॥ కాచము  
 పొట్టకేనడుగ కట్టగబూయుగ నెద్ది యేనియున్॥ యాచన  
 సేయువీడని భయంపడబోకుము నీపదాబ్జముల్॥ జూచి  
 నయంతప్రాపములు జూర్లములయ్యెడు జూవువాని విం॥  
 ధ్యాచలవాసినీ త్రిజగదర్చిత శాంకరిసర్వ॥ ౧౧౫॥ పా-  
 చితపాపకర్తములు భస్మము జేసి దయారసంబునన్॥  
 బోధిచెడితల్లివంచు మది పూర్ణముగా నిను నమ్మియత్తి  
 నా॥ వాచనువేడ్క నీమపేదహరిజమున్ స్మరియింపుచుంటి  
 విం॥ ధ్యాచలవాసినీత్రిజగదర్చితబోవుముసర్వ॥ ౧౧౬॥

గట్టులరేనిపట్టివని కామునిజంపినయట్టివాని బల్. చట్టవ  
 సించు చండివని సాముని సాము గ్రసించితంచు నీగుట్టు  
 సమస్తలోకములకు నేలియంగను జాటకుండ న, న్నట్టిగ  
 భోవు భీక్తజనకాశ్లాతదాయని సర్వ॥ ౧౧౮॥ మలయ  
 మునందు చండినసమంచితదివ్యగృహంబునందు వేడ్క  
 లు దళుకొత్త భక్తులనుగావనివానినివైన నీకు నే. మల  
 యజలేశమాత్రము సమర్పణజేతు మదీయపూజనాకల  
 సకృతార్థతం బారయగాదయజేకొను సర్వ॥ ౧౧౯॥  
 శ్రీమహితాకృతీ విబుధశేఖరకల్పితసత్కృతీదిశా భా  
 మినైజవర్ణనవిరాజితదివ్యకథాకృతీసతీ. సామజయా  
 తుధానమదసంహరణోరుతలాంతరస్థితీ. మైమవతీరతీ  
 శతవిహాసి తనుద్యుతి సర్వ॥ ౧౨౦॥ సేవకదేవతావిత  
 తి శిష్యతశాత్రవదైత్యసంహతీ. భావిత మానిరాజతతి  
 పండితచాతకవారిదాకృతీ. దేవసతీలలాటతటదీపితకుం  
 కుమళోదపన్నతీ. ఆనిలకర్మతూలనయ హవ్యవహాకృతి  
 సర్వ॥ ౧౨౧॥ తావినుమంబు నిత్యసహధర్మత గాంచిన  
 యట్లు శర్వుసంభావనగాలిచి యీభువనపంక్తికి తల్లి  
 వినాదనర్చునిన్ భావమునందు పట్టివని భావజువైరిని  
 నల్లువానిగా భావనసేయు మంచుమలభాగ్యమువర్ణన  
 ము సర్వ॥ ౧౨౨॥ ఎందరుతల్లులందు జనియింపగ జేసి  
 తో నన్నునింక మీదెందరి దుగ్ధముల్లుడువనైమ్మయిగా

నిమిషుఁడెవొక్కొక్కఁడొందరల్పార్థనాభిగతి దోచు  
 నుకష్టమునీమిమాన్వినీమివిరదాస్యతంజోనుపుమానుని  
 వన్నియుసర్వ॥౧౨౩॥ స్నానజపాదికృత్యములసల్పుటె  
 రుంగనుయజ్ఞకర్తముల్కామజేయురాసుకృతిహర్గము  
 లేమమహిమవాససంధానముజేయిచ్చానుతుధామ  
 యయున్నది నెట్లుహోచెహోదీనజవావనాత్రిజగతిమత  
 శాంకరిసర్వ॥౧౨౪॥ జగనికి నాత్మగర్భమువసుజుతు  
 డగుత్రువుపల్కులన్వినగనుభిచ్చగొల్పునటువేమకనేర  
 చియునుపద్యమున్ గనగనపార్థకష్టములుగల్గినపేమ  
 గ్రహంపుమోచగజ్జగనివిధాతృముఖిమరజాలసమర్చి  
 తసర్వ॥౧౨౫॥ శ్రీవసపాత్రహారబుధసేవలంపగ విశ్వ  
 నాధసంధావరగన్నశర్వరకు పట్టపువాణివనంగఘా  
 మిదేవావలిచేత పూజకములందును సంతతముజ్జ్వలంగు  
 నిర్భావమువందు నెల్లమనుబ్రస్తుతిజేసెసర్వ॥ ౧౨౬॥  
 శాంకరినికటాక్షమునసమ్మతిమత్పలచుపకంబులన్ పొం  
 కముమీరగాశతకమునచియుచుట్టగల్గెదీనిమీ నాంకస  
 తికతోపభావహృతిధాత్రిజ్యోగజేయుమీ పంకజసం  
 భవాద్యమరవంశ్యపదాబుజసర్వ॥ ౧౨౭॥ వాసివొల  
 గరావేజనవర్గములెల్లమశక్తులైరిపే రాసనుజేయుకృ  
 త్యములువ్యర్థములై దనజ్ఞుఁడైతింకనస్థానిజేయకమ్మని  
 నుగట్టిగనమ్మినమ్మతల్లినీ వాసుదనమ్మేభక్తజనద్రౌవి

మోచనిసర్వ॥ ౧౨౮॥ అంకుశ పాశచాపశరహస్తచతు  
ష్కనుగాత్రీవల్లిసర్వంకవలిప్తకుంకుమను భవ్యజపాకు  
సుమచ్ఛచిన్లలాటాంకమృగీమదంజపమునందరుణాం  
బరమృత్యుభూషణన్పాంకముమీరనిన్నెవుడు సూజలా  
నర్చెదసర్వ॥ ౧౨౯॥ ఆదిని మధ్యమాంతములయందును  
మంగళవృత్తి శాస్త్రసంఘోదితమట్టిచోజననిశోభిత తా  
వకనామగుప్తిచే సాదితమైనమత్కవితసర్వముమంగళ  
వృత్తినొందెనం హృదయభవత్కృప యహృదిలవ  
త్తరిసర్వ॥ ౧౩౦॥ నామముచే సురూపకలనన్ శివుడైయ  
లరార సేవిధుం జేమహితాత్ముడేవిభజియించెజగంబు  
లసర్వమంగళా నామము యట్టిమిమ్ముభజనంబొనరించి  
నశాంతిన్పరం ధామముసర్వతోజయమచారతసిద్ధముస  
ర్వ॥ కౌమితదామివీపు శ్రితకల్పమహీజయ నీవిధుండు  
చిం తామణిగేహివీపును సదాతలపంగహుండుభక్త  
చిం తామణి యట్టిమిమ్ముభజనంబొనరించివారు దైన్య  
చిం తామయమగునులోటతగునాలలితాకృతి సర్వ॥ మం  
గళమద్రిరాట్టనయ మంగళమార్తభయహర్త్రియు  
ప్పొంగుచువృక్షమూలమునబోసిన తోయముచేత వృక్ష  
సర్వాంగములెల్ల శీతలమునందిథలిం చేడునట్లుగా భవ  
న్మంగళమీతిలోకజన మంగళమెన్నగ సర్వ॥ ౧౩౩॥

భవానీశంక రార్చితమస్తు.

